

Для можливостей сталого розвитку інтерим-підприємництва необхідно відповідне економіко-правове забезпечення з боку держави. Особливої уваги потребує нормування економічної активності з боку самозанятих фізичних осіб, які за певних причин (наприклад, непостійний, сезонний дохід, який характерний для інтерим-бізнесу) не реєструють свій статус особи-підприємця, знижують рівень свого соціального захисту та створюють умови для розвитку тіньового сектору. Один з шляхів виходу з ситуації – розвиток інституту купівлі регіональних підприємницьких патентів з використанням компетенцій бізнес-агрегаторів.

Література:

1. Коляденко С.В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі // Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2016. № 6. С. 105-112.
2. Ляшенко В.І., Вишневський О.С. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку: монографія / НАН України, Ін-т економіки промисловості. Київ, 2018. 252 с.
3. Соколова Г. Б. Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні // Економічний вісник Донбасу № 1(51), 2018. С. 92-96.
4. Интерим менеджмент новая технология использования управленческого ресурса. URL: <http://interim-management.com.ua>.

ВИБІР ПАРАДИГМИ, ЯКОЇ НЕОБХІДНО ДОТРИМУВАТИСЯ ПРИ ОПИСІ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ПІДПРИЄМСТВА

*Блага В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В нинішніх умовах сучасної української економіки, багато підприємств зіштовхуються в процесі свого розвитку з визначеними проблемами і труднощами економічного характеру. Це обумовлено нестабільністю економічної ситуації в Україні. Дійсно, дуже складна економічна обстановка характеризується типовими проблемами для сучасного етапу переходу до світових стандартів господарювання і загальною фінансовою нестабільністю.

Інформація про потенційну нестабільність зовнішнього середовища, як правило, найменш повна і достовірна, оскільки неможливо з досить високим ступенем точності пророчити імовірність появи різних форс-мажорних обставин. Прикладами тому можуть служити раптово виникаючі кризові стани на фінансових ринках, що негативно позначилися на фінансовому положенні України. Також, як показує досвід, політичні особливості України мають дуже щільний зв'язок з економічним життям країни.

Дуже часто неможливо відразу розпізнати точки, в яких закінчується одна і починається інша фаза життєвого циклу підприємства.

Крім перерахованих вище проблем, головним є вибір парадигми, якої необхідно дотримуватися при описі життєвого циклу підприємства. Варто відмітити, що сьогодні в економічній теорії існує дві основні точки зору на дану проблему.

Прихильники першої – це представники механістичної картини світу. Дана парадигма на сьогоднішній день залишається центральним ядром науки в цілому, включаючи економіку.

Основними характерними рисами механістичної картини світу є наступні:

1. Процеси, що відбуваються у світі, є оборотними в часі. Простір і час розглядаються поза зв'язком і безвідносно до властивостей системи, що рухається. Простір у ній виступає у виді своєрідного вмістилища для тіла, що рухається, а час ніяк не враховує реальних змін, що відбуваються з ним. І тому виступає просто як параметр, знак якого можна змінити на зворотний.

2. Усі процеси зв'язані твердими причинно-наслідковими зв'язками, що носять лінійний характер. Підкоряються принципів твердого детермінізму, сутність якого складається у визнанні можливостей точного й однозначного визначення стану системи її попередньою історією.

3. Досліджувані системи є закритими, що знаходяться в стійкому і врівноваженому стані.

Нерівновага і нестійкість – прикрі непорозуміння, що повинні бути переборені, тому що грають негативну і руйнівну роль.

Поряд із приведеним вище механістичним підходом до вивчення процесу явищ у світі (включаючи економіку) останнім часом все більше застосування в різних областях здобуває синергетична парадигма. Основоположниками синергетичного підходу до вивчення процесів є: И. Пригожий, Г. Хакен, Г. Николис, И. Стенгерс, В. И. Арнольд, Р. Том і ін. [1, 2, 3].

Синергетична парадигма ґрунтується на таких основних положеннях. Відкритість системи, що означає її обмін з навколишнім середовищем енергією, інформацією і т.д.; необоротні процеси відіграють основну роль в еволюції системи. Необоротність означає неможливість зміни спрямованості процесів у кожен даний момент часу. Системи значну частку свого часу знаходяться в хитливому і в нерівноваженому стані.

Згідно синергетичної парадигми за допомогою невеликого числа параметрів порядку (перемінних, які підкоряють собі рух системи) можна описати найскладнішу із систем. Коли значення параметрів порядку близькі до граничного (критичного), достатньо незначного впливу на систему для того, щоб вона стрибком перейшла з існуючого, що став хитливим, до нового стійкого стану. У таких критичних поворотних пунктах траєкторії розвитку системи – точках біфуркації (розгалуження) – відбувається вибір альтернатив подальшого руху.

Принципи синергетичного підходу до опису життєвого циклу підприємства дають можливість сформулювати наступні основні положення концепції попередження фінансової кризи підприємства:

1. Підприємство може бути платоспроможним як у фазі росту, так і фазі стагнації свого життєвого циклу.

2. Підприємство може бути неплатоспроможним як у фазі стагнації, так і фазі спаду свого життєвого циклу.

3. Підприємство у фазі росту, фазі стагнації і початку фази спаду підкоряється детерміністичним законам розвитку. Тому з визначеним ступенем імовірності можна розпізнати його платоспроможність або неплатоспроможність.

4. Точку біфуркації і наступні можливі фази життєвого циклу підприємства розпізнати практично не представляється можливим через невизначеність випадкових факторів, що у цей момент можуть на нього впливати. У зв'язку з цим не можна точно розпізнати і спрогнозувати такі фази життєвого циклу підприємства: неспроможність, банкрутство, реорганізація, поглинання і злиття.

Література:

1. Арнольд В.И. Теория катастроф / В.И. Арнольд. – Едиториал УРСС, 2004. – 128 с.

2. Николис Г., Пригожин И. Самоорганизация в неравновесных системах: От диссипативных структур к упорядоченности через флуктуации / Г. Николис, И. Пригожин. – М.: Мир, 1979. – 512 с.

3. Хакен Г. Синергетика / Г. Хакен. – М.: Мир, 1980. – 406 с.

ЗРОСТАННЯ РИНКУ БІЗНЕС-ТУРИЗМУ ЗАВДЯКИ РОЗВИТКУ КОВОРКІНГУ В УКРАЇНІ

Блага В.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Коворкінг-центри виникають за принципом клубів. В них збираються люди-одинаки, так і невеликі команди для роботи над чим-небудь. Вільне середовище, в цілому, має певну специфіку, а саме: працюючи в оточенні таких же фрілансерів, їм легше створити оригінальний креативний продукт, ніж одному у себе вдома [1]. Найбільш успішні рішення, зазвичай, є відображенням колективної свідомості. Інтелекту потрібне особливе середовище, де є безпосереднє спілкування, обговорення ідей, оцінка задумів, критика та обкатка проектів.

Такі місця дозволяють поєднувати роботу і відпочинок, що позитивно відображається на результаті молодих спеціалістів [2].

Завдання коворкінгу – задовольнити максимум потреб клієнтів, щоб ті продуктивно працювали і не відволікалися на побутові питання. Охорона, ресепшен, Wi-Fi, зони відпочинку, шафи для речей, чай-кава без ліміту – необхідний мінімум у будь-якому гідному коворкінгу [3].